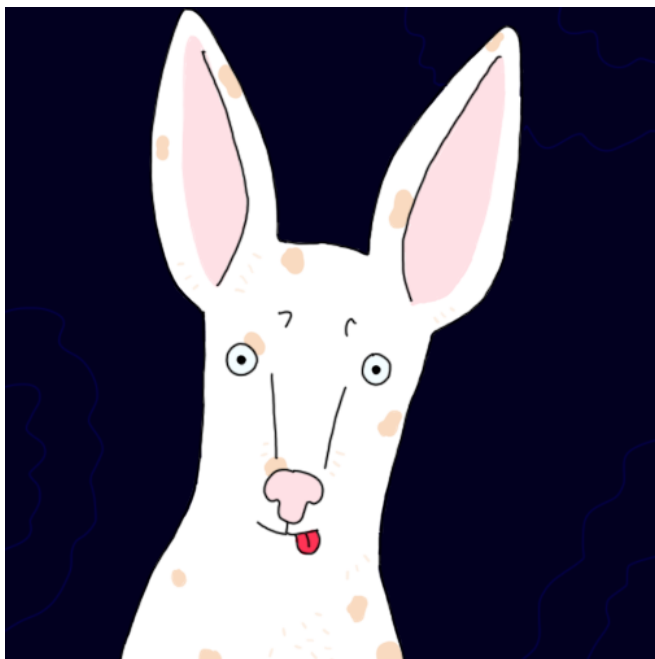

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

NADSTAWIAĆ

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Kiedy wysuwamy jakąś część ciała – rękę, dłoń, głowę, twarz, czoło, policzek – w pewnym kierunku, oczekując na coś, to NADSTAWIAMY coś, a nie czegoś, a więc łączymy czasownik NADSTAWIAĆ z formą biernika. Na przykład: Nadstawiła czoło do słońca; Witając się, mała nadstawiała policzek do całowania; Psy nadstawiły uszy w oczekiwaniu komendy. Kiedy jednak używamy czasownika NADSTAWIAĆ przenośnie, to łączymy go z dopełniaczem, a nie z biernikiem. Poprawnie zatem: NADSTAWIAMY UCHA (nie: ucho) lub NADSTAWIAMY uszu (nie: uszy), czyli ‘staramy się zdobyć informacje’ lub ‘z zadowoleniem przyjmujemy coś do wiadomości’, np. Pójdiesz do nich i będziesz nadstawiać uszu, musimy wiedzieć, co o tym myślą; Rad nadstawiał ucha pochlebcom. Kiedy ryzykujemy, narażając życie (albo tak uważając), to również NADSTAWIAMY czegoś: Nadstawiał karku za kolegów z barku; Nadstawiamy czoła za kolegów z Koła; Nadstawiał za nią łba, choć była na wskroś zła. I tylko gdy chodzi o głowę, możemy użyć zarówno biernika, jak i dopełniacza: Nadstawiał głowę za piękną wdowę – albo: Nadstawiał głowy za cztery piękne wdowy.